

ROMANIA - Ministerul Finantelor Publice

AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA

*Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Bistrița-Năsaud
Biroul de解决are a contestațiilor*

Dosar nr. 67/2005.

DECIZIA NR. 57/19.12.2005

privind solutionarea contestatiei formulate de S.C. X S.A. ,
inregistrata la D.G.F.P. Bistrita-Nasaud sub nr. 17659/19.09.2005.

Directia Generala a Finantelor Publice Bistrita-Nasaud a fost sesizata de Directia Regionala Vamala Cluj prin adresa nr. 12238/S/15.09.2005 asupra contestatiei depuse de S.C. X S.A. , privind suma totala de s_1 lei reprezentand drepturi vamale – s_1 lei , majorari si dobanzi de intarziere aferente – s_2 lei si penalitati – s_3 lei.

Contestatia este formulata impotriva masurilor stabilite de reprezentantii Directiei Regionale Vamale Cluj prin procesul verbal nr. 10567/S/95/04.08.2005 (filele nr. 75-79) , act prin care s-au stabilit in sarcina petentei , drepturi de import , dobanzi aferente precum si penalitati in quantum sus aratat.

Constatam ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art. 175 , 177 si 179 alin. 1 lit. a). din Codul de procedura fiscală si , pe cale de consecinta , Biroul de Solutionare a Contestatiilor este investit sa solutioneze contestatia.

In cauza s-a intocmit referatul de verificare.

Din analiza datelor si documentelor aflate la dosar se desprind urmatoarele:

Prin procesul verbal nr. 10567/S/95/04.08.2005 organele de verificare ale Directiei Regionale Vamale Cluj – Serviciul Supraveghere si control vamal au constatat ca S.C. X S.A. a derulat operatiuni de import anvelope noi de la furnizorul din zona libera Galati S.C. Y S.R.L. , anvelope a caror valoare declarata in vama in baza facturilor de cumparare a fost mult mai mica decat cea cu care ele au intrat in zona libera. Avand in vedere norma legala privind aplicarea art. VII din Acordul General Pentru Tarife si Comert GATT , ratificat prin Legea nr. 133/22.12.1994 precum si adresa Directiei Generale a Vamilor nr. 41751/14.08.2002 organele vamale au considerat ca in situatia descrisa valoarea in vama a anvelopelor importate cu D.V.I. nr. 12/29.02.2000 (fila nr. 70) , D.V.I. nr. 15/17.03.2000 (fila nr. 56) , D.V.I. nr. 18/29.03.2000 (fila nr. 39) , D.V.I. nr. 21/08.04.2000 (fila nr. 26) si D.V.I. nr. 78/18.07.2000 (fila nr. 13) nu este data de pretul cu care ele au fost achizitionate de S.C. X. S.A. de la operatorul din zona libera S.C. Y S.R.L. ci de pretul cu care acestea au intrat in zona libera Galati.

In aceste conditii organele de verificare au calculat si stabilit in sarcina S.C. X S.A. diferentele de s_t lei constand in drepturi de import in suma de s₁ lei , majorari si dobanzi de intarziere in quantum de s₂ lei si penalitati de s₃ lei.

Precizam ca in actul de control , la partea de constatare , s-au consemnat sumele totale exprimate in lei vechi , iar masurile dispuse au fost exprimate in RON , cu mentiunea ca transformarea lor in lei noi (RON) nu corespunde normelor legale emise in acest sens iar contribuabilul a contestat sumele in lei vechi.

Impotriva masurilor dispuse prin procesul verbal nr. 10567/S/95/04.08.2005 petenta , prin avocat P.V. (imputernicire avocatuala – fila nr. 96) a formulat contestatia inregistrata la D.R.V. Cluj sub nr. 11554/01.09.2005 (filele nr. 81-82).

In cuprinsul contestatiei petenta sustine ca prin actul de control atacat s-au stabilit intr-un mod cu totul confuz in sarcina sa sumele sus aratace motivat de faptul ca furnizorul din zona libera i-ar fi vandut anvelope noi la un pret mai mic decat cel prevazut in facturile externe care au insotit marfa la introducerea ei in zona libera.

Petenta sustine ca intreaga activitate de vanzare-cumparare a desfasurat-o sub directa supraveghere a organelor vamale si ca nu a cunoscut niciodata preturile la intrarea envelopelor in zona libera. Contestatoarea apreciaza ca daca s-au facut greseli in ceea ce priveste vamuirea , acestea nu-i sunt imputabile ei ci organului vamal sau S.C. Y S.R.L. Se mai arata ca organele de control au interpretat gresit dispozitiile legale aplicabile in cauza motiv pentru care se solicita admiterea contestatiei si exonerarea de la plata sumelor stabilite in sarcina sa prin actul atacat.

Cu adresa inregistrata la D.G.F.P. Bistrita-Nasaud nr. 21522/18.11.2005 (fila nr. 97) petenta , prin reprezentantii sai , aduce completari la contestatia initiala. Prin completarile aduse petenta arata ca isi mentine argumentele de fond insa totodata ridică si exceptia prescriptiei extinctive a dreptului organelor vamale de a mai pretinde plata obligatiilor bugetare stabilite in sarcina sa , invocand in acest sens dispozitiile Art. 187 Cod vamal si cele ale art. 165 alin. 1 lit. d). din acelasi act normativ.

Completarea adusa contestatiei a fost transmisa prin fax Directiei Regionale Vamale Cluj pentru a-si exprima punctul de vedere asupra exceptiei ridicate de contestatoare.

Prin scrisoarea nr. 15810/S/28.11.2005 (fila nr. 101) D.R.V. Cluj precizeaza ca, potrivit art. 90 alin. 2 din Codul de procedura fiscală , “termenul de prescriptie a dreptului de stabilire a obligatiei fiscale se suspenda pe perioada cuprinsa intre momentul inceperei inspectiei fiscale si momentul emitterii deciziei de impunere ca urmare a efectuarii inspectiei fiscale”.

Examinand cauza prin prisma exceptiei ridicate de contestatoare si a prevederilor imperative ale art. 183 alin. (5) din Codul de procedura fiscală , constatam ca dosarul nu mai poate fi analizat pe fond avand in vedere ca posibilitatea de stabilire a creantelor , reprezentand drepturi vamale si accesoriile aferente , este prescris.

Constatarea efectului prescriptiei extinctive de a stabili drepturile vamale se intemeieaza in cazul analizat pe argumentele ce vor fi expuse in continuare.

In conformitate cu prevederile art. 61 alin. (1) din Codul vamal , corroborat cu art. 371 din Regulamentul vamal , autoritatea vamala are dreptul ca intr-o perioada de

5 ani de la acordarea liberului de vama , sa efectueze controale ulterioare a operatiunilor in scopul stabilirii modului in care operatorii economici au respectat reglementarile vamale. Referindu-se la controlul ulterior , art. 373 din Regulamentul vamal precizeaza ca acesta se exercita pe o perioada de 5 ani de la data acordarii liberului de vama , termen in cadrul caruia pot fi incasate sau restituite diferente de drepturi vamale constatare. In cazul marfurilor importate pentru care legea prevede drepturi de import datoria vamala ia nastere , potrivit art. 141 alin. (1) din Codul vamal , in momentul inregistrarii declaratiei vamale , prevederi care , conform art. 142 alin. (2) din acelasi act normativ se aplica si la introducerea marfurilor in tara dintr-o zona libera aflata pe teritoriul Romaniei.

De altfel , din intreaga economie a reglementarilor privitoare la datoria vamala, regasite la Cap. IX Cod Vamal , in special a dispozitiilor imperative vizand stingerea acesteia, cuprinse la art. 105 lit. d). din Cod Vamal , rezulta in mod clar ca asemenea drepturi nu mai sunt datorate statului ca urmare implinirii termenului de prescriptie extinctiva.

Tinand seama ca procesul verbal de control prin care s-au facut si finalizat constatarile pentru cele 5 declaratii vamale de import (D.V.I. nr. 12/29.02.2000 , D.V.I. nr. 15/07.03.2000 , D.V.I. nr. 18/29.03.2000 , D.V.I. nr. 21/08.04.2000 si D.V.I. nr. 78/18.07.2000) a fost incheiat la 04.08.2005 (fiind inregistrat la unitatea controlata sub nr. 120 iar la D.R.V. Cluj sub nr. 10567/S/95) , si avand in vedere datele acceptarii si inregistrarii declaratiilor vamale , este limpede ca , in raport cu prevederile legale precitate , termenul limita in care puteau fi constatare si stabilite diferențele contestate a fost depasit. Pe cale de consecinta , in conformitate cu prevederile art. 165 alin. (1) lit. d). din Codul vamal , datoria vamala care face obiectul contestatiei se considera stinsa si ea nu mai poate fi urmarita si incasata.

Argumentele aduse de autoritatea vamala bazate pe prevederile art. 90 alin. (2) din Cod procedura fiscală referitoare la suspendarea termenului de prescriptie nu pot fi insusite.

Este adevarat ca in conformitate cu art. 1 alin. (2) din Codul de procedura fiscală dispozitiile acestuia se aplica si pentru administrarea drepturilor vamale insa numai in masura in care prin lege nu se prevede altfel. Or , sintagma “in masura in care prin lege nu se prevede altfel” face trimitere la reglementarile vamale , reglementari care prevad proceduri specifice care au prioritate in aplicare , fiind dispozitii speciale in raport cu Codul de procedura fiscală , asa cum , de altfel , rezulta cu claritate din art. 2 alin. (2) Cod procedura fiscală.

Din aceasta perspectiva prevederile art. 90 alin. (2) Cod procedura fiscală , invocate de autoritatea vamala , au aplicabilitate numai in cadrul procedurilor de stabilire a impozitelor , taxelor , contributiilor si altor sume datorate bugetului general consolidat reglementate de Titlul VI al Codului , proceduri care se refera strict la demersuri si acte (de autoimpunere si impunere) , urmarite , aplicate si intocmite de catre contribuabil , pe de o parte , si de inspectia fiscală , pe de alta parte. Drept urmare , suspendarea termenului de prescriptie prevazut la art. 90 alin. (2) Cod procedura fiscală se refera in exclusivitate la ipoteza in care activitatea de stabilire a obligatiilor fiscale este realizata de inspectia fiscală , activitate reglementata de Titlul VII al Codului. In acest context nici momentul inceperii termenului de prescriptie

prevazut de art. 89 alin. (2) Cod procedura fiscală nu este aplicabil drepturilor vamale ce fac obiectul contestatiei.

Din acest punct de vedere motivarea adusa de organele de control , in sensul aplicarii art. 90 alin. (2) Cod procedura fiscală prin extinderea prevederilor acestuia si la activitatea vamala nu poate fi admisa , dispozitiile speciale din Codul vamal si Regulamentul vamal fiind cele care reglementeaza procedurile specifice de verificare in domeniu.

Asa fiind urmeaza ca suspendarea prescriptiei extinctive sa fie analizata prin prisma prevederilor art. 13 din Decretul nr. 167/1958. Conform acestor prevederi constatam ca nici una din cauzele de suspendare a prescriptiei din cele enumerate exhaustiv in norma juridica precitata nu se regaseste in speta supusa solutionarii. Nici perioada in care s-a efectuat controlul vamal ulterior , extinsa datorita neregulilor constatate la furnizorii ce au actionat in zona libera , nu constituie motive legale de prelungire a termenului de prescriptie si cu atat mai mult de transferare a raspunderii.

Tinand seama de considerentele de mai sus , in temeiul art. 186 alin. (1) din Codul de procedura fiscală , se

DECIDE:

1). Admiterea contestatiei formulata de S.C. X S.A. pentru suma totala de s_1 lei (s_{1R} RON) reprezentand drepturi de import s_1 lei (s_{1R} RON) , majorari si dobanzi aferente s_2 lei (s_{2R} RON) si penalitati s_3 lei (s_{3R} RON) si , pe cale de consecinta , constatarea prescriptiei dreptului de a mai pretinde drepturile de import si accesoriile acestora stabilite prin procesul verbal nr. 10567/S/95/04.08.2005 incheiat de Directia Regionala Vamala Cluj.

Prezenta poate fi atacata in termen de 6 luni de la comunicare la Tribunalul Judetean Bistrita-Nasaud – Sectia de contencios administrativ ori , in acelasi termen , la Tribunalul Judetean Cluj – Sectia de contencios administrativ.

**DIRECTOR EXECUTIV ,
L.S.**